

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Մոնետ

Թո՛ղ քեզ աշխարհը այս ունայնասեր
Ծաղրե կուրորեն, նագելի՛ ընկեր,
Որ դու քո շքեղ այդ փարթամ կյանքում
Միայն իմ անգարդ երգն ես դու սիրում:

Թո՛ղ սերն անարգող մարդիկ անգգա
Քեզ կոչեն «անփորձ, անմիտ երեխա»,
Եվ մատաղ սրբտիդ թախիժն ու հրճվանք
Համարեն հիվանդ հոգու գառանցանք:

Անվերջ չէ փայլը շրլացնող ոսկու
Վաղ-ուշ սև ժանգն է նորան պատելու,
Բայց անշահ սերը, որպես վառ արև,
Պայծառ կրշողա անվերջ, հարատև:

Եվ քո անունը, մանո՛ւկ աննման,
Իմ պարզ երգերում կապրի հավիտյան:

1886, 3 դեկտեմբերի